

§. 6. Negativam multis tractetur Thomas Part. I. Quæst. 110. art. 2. Johan. Wierus l. 2. de præstig. Dæmon, p. 240. 241. 242. seqq. Scheibl. l. 2. Met. Tit. 4. in Art. 1. & 2. aliique quam plurimi, quibus & nos astipulamur, his potissimum moti fulcris. (α) Quia Virtus illa *πλασματική* non potest à Dæmonibus integra in semine conservari: quamprimum enim illud minimam etiam tangitur frigiditate, virtus omnis evanescit, teste Clariss. Harvæo in Exercit. Anatom. Exerc. 72. (β) Quod ex Historiis nunquam possit demonstrari, quod verè aliquid sit generatum à Dæmonum Concubitu; sed vel bufo, vel corvus, vel rana, vel serpens, vel simile aliquod brutum sit eductum, quod suppositum & aliunde ablatum credendum est.

§. 7. Jam responsione diluenda essent contraria argumenta. Priusquam autem id dabimus effectum, præmittimus: Voces Incubi & Succubæ posse dupliciter accipi, nec utroque modo esse admittendas. I. enim *Veteres affectum illum, cum Spiritus animalium à vaporibus crassis juxta thoracem intercipiuntur in somno, quo minus in cerebro influxum præstare possint, affectum, inquam, illum, si femina accideret, incubum; si masculo, succubum appellabant, eâ decepti opinione, quod Cacodæmon fœminis incumberet, & marem se gerens semen emitteret, maribus autem succumberet, & tanquam femina semen ab illis reciperet.* Voces Incubi & succubi sic sumptæ non conveniunt rectæ rationi & minime tolerandæ. Siquidem (α) est affectus naturalis tam in fœminis, quàm masculis suam agnoscens causam, & Dæmones nihil cum eo habent commercii: unde non est, quod hic distinguamus inter Incubum & succubum, cum sit idem affectus, qui & idem nomen demereri poterit. (β) Cum & Pii & Sancti, in quibus tamen nullam te-